

Voorbeeldantwoorden Z22-01 Minnesänger en Minstrelen, Middeleeuwse liedkunst in Duitsland en de Nederlanden

Bij discussie-/meningsvragen worden geen voorbeeldantwoorden gegeven.

De gegeven antwoorden zijn bedoeld als voorbeeld en als hulpmiddel om tot een beter begrip te komen van de muziek.

Vraag 2:

De melodie van de vijfde regel heeft maar 6 tellen (of 7, afhankelijk van hoe je telt). Direct daarna klinkt de volgende regel. Het is alsof je even mank loopt.

Vraag 5:

Overeenkomsten:

- De structuur van beide liederen is hetzelfde: eerste twee regels worden herhaald (A), de laatste drie regels (B) hebben een andere melodie. Structuur: AAB.
- Het begin gaat in beide liederen in een paar kleine stapjes omhoog.
- Het eind van A heeft zowel in regel 2 als in regel 4, dezelfde noot als de beginnoot.
- Het B-gedeelte (vanaf regel 5) heeft in beide liederen een hogere ligging dan het A-gedeelte.

Verschillen:

Op detailniveau zijn er verschillen in ritmische patronen, in de 'maat' van de melodie etc.. Het lijkt vaak wel op elkaar maar je kunt echt niet spreken over dezelfde melodie. Dit kan ook liggen aan de vrijheid die de uitvoerenden hebben genomen. Het ritme is immers niet vastgelegd. Blijft de vraag of de stelling, dat het lied van Vogelweide uit het lied van Rudel is voortgekomen, houdbaar is.

Vraag 6:

- Op 'ir beider liebe' (4:30) hoort u de melodie even één stapje omhoog gaan en weer naar beneden.
- Het eind is 'open', de melodie gaat naar boven alsof er geen punt achter staat maar een vraagteken.

Vraag 11:

- Net als in veel minneliederren is de sfeer ernstig en rustig.
- De begeleiding van de coupletten is gebouwd op een 'bourdontoon' (een toon die steeds blijft doorklinken, het is de eerste toon die u hoort). Dat is een vorm die zowel in oude muziek als in volksmuziek voorkomt. Alleen in de instrumentale tussenspelletjes hoort u andere basistonen.
- Aan het eind van elk couplet (regel 7-9) gaat de melodie omhoog. Dat komt regelmatig voor in middeleeuwse liederen (bv. in no 3, *Palästinalied*).
- De toonsoort is dorisch (een soort mineurtoonsoort met een wat droevige sfeer). Dorisch is de meest voorkomende (kerk)toonsoort in middeleeuwen en renaissance.